

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

kwalfikacje
po europejsku

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Marta Ponikowska

WDRAŻANIE KRAJOWEJ RAMY KWALIFIKACJI W AUSTRII

Niniejsze opracowanie powstało na podstawie analiz prawnych Instytutu Austriackiego i Europejskiego Prawa Publicznego, Uniwersytetu Wiedeńskiego

Warszawa, grudzień 2013

Autor:

Marta Ponikowska

Wydawca:

Instytut Badań Edukacyjnych

ul. Górczewska 8

01-180 Warszawa

tel. (22) 241 71 00; www.ibe.edu.pl

© Copyright by: *Instytut Badań Edukacyjnych, Warszawa 2013*

Publikacja współfinansowana przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach projektu: "Opracowanie założeń merytorycznych i instytucjonalnych wdrażania Krajowych Ram Kwalifikacji oraz Krajowego Rejestru Kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie".

Egzemplarz bezpłatny.

1. Wprowadzenie	4
2. Austriacka rama kwalifikacji.....	6
3. Proponowane etapy postępowania klasyfikacyjnego wg. Holoubka i Köchle	9
4. Komentarz.....	11
Załącznik nr 1	15
Źródła	16
Nota o autorze	18

1. Wprowadzenie

Austria jest państwem federalnym, składającym się z dziewięciu krajów związkowych, posiadających własne konstytucje. Prawo austriackie jest prawem stanowionym¹, w którym najwyższym rangą aktem jest konstytucja federalna (*Bundesverfassungsgesetz* 'B-VG')² a prawo krajów związkowych musi być podporządkowane konstytucji oraz prawu federalnemu³. Zasady, na których opiera się austriacki porządek konstytucyjny, to: zasada państwa demokratycznego, zasada podziału władzy, zasada państwa prawnego, zasada republikańskiej formy państwa, zasada państwa federalnego oraz zasada państwa liberalnego⁴. „Autonomia konstytucyjna krajów związkowych w Austrii jest nieco bardziej zawężona niż ma to miejsce w większości innych państw federalnych, gdyż już sama konstytucja federalna zawiera liczne przepisy determinujące strukturę i funkcjonowanie organów krajowych.”⁵

Kompetencje ustawodawcze w zakresie edukacji podzielone są między federację i kraje związkowe, przy czym to na federacji spoczywa odpowiedzialność za funkcjonowanie systemu edukacji. W sprawach enumeratywnie wskazanych w konstytucji, federacja i kraje związkowe posiadają wspólne kompetencje ustawodawcze w zakresie edukacji⁶. Zgodnie z poprawką do konstytucji Austrii⁷ uchwaloną w 2005 roku, szkoły austriackie są zobligowane do zapewniania najwyższych standardów edukacyjnych oraz najlepszej, możliwej do osiągnięcia jakości systemu edukacji⁸.

Różne ministerstwa i departamenty są odpowiedzialne za kształcenie i zdobywanie kwalifikacji. Wskazać można następujące przykłady- Federalne Ministerstwo Edukacji, Kultury i Sztuki jest odpowiedzialne za kwalifikacje z sektora szkolnictwa; Federalne Ministerstwo

¹ Portal Komisji Europejskiej e-Justice, https://e-justice.europa.eu/content_member_state_law-6-at-pl.do?member=1

² Federal Law Gazette No. 1/1930 as amended by: Federal Law Gazette I No.127/2009 date of the version: 1 April 2010, <http://www.ris.bka.gv.at/englische-rv>

³ Portal Komisji Europejskiej e-Justice, https://e-justice.europa.eu/content_member_state_law-6-at-pl.do?member=1

⁴ Öhlböck J., The Austrian Legal System and Laws w: GlobaLex, online law journal of the New York (NYU) School of Law, <http://www.nyulawglobal.org/globalex/Austria.htm>.

⁵ Sarnecki P., „System konstytucyjny Austrii.” 1999, s. 93.

⁶ Portal Eurydice: <https://webgate.ec.europa.eu/fpfis/mwikis/eurydice/index.php/Austria:Overview>

⁷ *Bundes-Verfassungsgesetz, B-VG BGBl.* I no. 31/2005 of 09.06.2005 – Art. 14 (5a)

⁸ Austrian EQF Referencing Report, December 2011, s. 111.

Gospodarki, Rodziny i Młodzieży oraz partnerzy społeczni (reprezentanci pracowników i pracodawców federalnych oraz regionalnych ciał doradczych, reprezentujących podmioty zapewniające naukę rzemiosła) odpowiedzialni są za kwalifikacje uzyskiwane w ramach szkoleń zawodowych prowadzonych przez firmy; Federalne Ministerstwo Zdrowia odpowiada za uzyskiwanie kwalifikacji w ramach szkoleń zawodowych dla zawodów medycznych (poza lekarskimi).

Kształcenie zawodowe w Austrii prowadzą zarówno szkoły jak i organizacje pracodawców⁹. Jednym ze sposobów zdobycia kwalifikacji zawodowych jest udział w szkoleniu prowadzonym przez firmę i jednocześnie uczęszczanie do szkoły zawodowej w niepełnym wymiarze godzin. Innym jest uczestniczenie wyłącznie w zajęciach oferowanych przez szkoły zawodowe. Opisany dualizm (*dual training system*) zdobywania kwalifikacji zawodowych oraz złożoność austriackiego systemu edukacji były jedną z przyczyn wpływających na próby zaprojektowania kompleksowego systemu kwalifikacji z jasnym opisem danej kwalifikacji i sposobem jej zdobywania¹⁰.

Zagadnienia dotyczące kwalifikacji są w Austrii regulowane przez ustawy oraz akty wykonawcze do ustaw¹¹. Brak aktu, który w sposób kompleksowy regulowałby poszczególne elementy systemu kwalifikacji w rozumieniu zalecenia dot. ERK¹². W Austrii nie został również dotychczas uregulowany proces walidacji kompetencji zdobytych w toku edukacji pozaformalnej i nieformalnego uczenia się. Działania wdrażające austriacką ramę kwalifikacji są okazją do wprowadzenia regulacji w tym zakresie¹³.

⁹ Austrian EQF Referencing Report, December 2011, s. 14.

¹⁰ Za: Tütlys V., EQF implementation: impact of national qualifications systems' processes EQF-PROQS. WP2. IMPACT OF DESIGN OF QUALIFICATIONS TO THE COMPARABILITY OF SECTORAL QUALIFICATIONS BETWEEN COUNTRIES SYNTHESIS REPORT, Centre for Vocational Education and Research at Vytautas Magnus University, 2010.

¹¹ Przykład: lista wybranych aktów prawnych dotyczących nadawania kwalifikacji w sektorze medycznym: *Gesundheits- und Krankenpflegegesetz* (Health Care and Nursing Act), BGBl. (Federal Law Gazette) I No. 108/1997; *Gesundheits- und Krankenpflege-Ausbildungsverordnung* (Ordinance on Training in Health Care and Nursing), BGBl. (Federal Law Gazette) II No. 179/1999; *Gesundheits- und Krankenpflege-Spezialaufgabenverordnung* (Ordinance on Specialised Courses in Health Care and Nursing), BGBl. (Federal Law Gazette) II Nr. 452/2005; *Gesundheits- und Krankenpflege-Teilzeitausbildungsverordnung* (Ordinance on Part-time Training in Health Care and Nursing), BGBl. (Federal Law Gazette) II Nr. 455/2006; *Bundesgesetz über die Regelung des medizinisch-technischen Fachdienstes und der Sanitätshilfsdienste* ('MTF-SHD-G' — Federal Act Regulating Clinical Assistants and Health Care Support Workers), BGBl. (Federal Law Gazette) No. 102/1961; *Ausbildungs- und Prüfungsordnung für die medizinisch-technischen Dienste* (Training and Examination Regulations for Clinical-technical Professions), BGBl. (Federal Law Gazette) No. 560/1974; *Medizinisch-technische Akademien* (Paramedical College): *Bundesgesetz über die Regelung der gehobenen medizinisch-technischen Dienste* (MTD-Gesetz), (Federal Act Governing Higher-level Paramedical Professions) BGBl. (Federal Law Gazette) No. 460/1992, as amended; *Hebammenakademien* (Midwifery College): *Bundesgesetz über den Hebammenberuf* (Hebammengesetz – HebG) (Federal Act on Midwifery), BGBl. (Federal Law Gazette) No. 310/1994, as amended; *The Gesundheitsberufe-Rechtsänderungsgesetz 2007* (Act Amending the Laws on Health Occupations). Za: <http://www.vocationalqualification.net/vqts/>

¹² Zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie, Dziennik Urzędowy C 111, 6.5.2008

¹³ Luomi-Messerer K., EQF-Ref Wp3: EQF Referencing Process – Exchange of Experience Austria, NQF/SQF development status update, 2009

2. Austriacka rama kwalifikacji

Prace nad wdrażaniem ramy kwalifikacji w Austrii koordynowane są przez Federalne Ministerstwo Edukacji, Sztuki i Kultury oraz Federalne Ministerstwo Nauki i Badań. W 2006 r. utworzono specjalne grupy robocze ds. krajowej ramy kwalifikacji (KRK) a rok później powołany został Krajowy Komitet Sterujący ds. KRK (KS KRK) – ciało decyzyjne składające się z 23 członków (pracowników właściwych ministerstw, partnerów społecznych, przedstawicieli krajów związkowych oraz przedstawicieli sektora szkolnictwa wyższego). Ministerstwa odpowiedzialne za wdrażanie ramy koordynują prace KS KRK i regularnie wymieniają informacje dotyczące rozwoju prac w poszczególnych sektorach¹⁴.

Zobowiązanie do wdrożenia ramy kwalifikacji znalazło się w dokumencie określającym kierunek prac rządu federalnego na lata 2008- 2013¹⁵. Proces konsultacji krajowych dotyczących wprowadzania ramy kwalifikacji trwał od stycznia do czerwca 2008 roku. W ramach procedury konsultacyjnej zgłoszonych zostało ponad 270 opinii dotyczących założeń projektowanego systemu kwalifikacji¹⁶. W listopadzie 2008 r. zespół ekspertów odpowiedzialnych za analizę wyników konsultacji przedstawił Komitetowi Sterującemu wnioski i rekomendacje¹⁷, które wskazywały potrzebę wdrożenia krajowej ramy kwalifikacji.

Ministerstwo Edukacji, Sztuki i Kultury oraz Ministerstwo Nauki i Badań wydały w 2009 roku dokument strategiczny przedstawiający oficjalny plan wprowadzenia ramy kwalifikacji¹, zorganizowany wokół trzech głównych modułów, tzw. korytarzy. Korytarze te zostały zaprojektowane w celu ułatwienie implemantacji krajowej ramy kwalifikacji, biorąc pod uwagę złożoność austriackiego systemu edukacji.¹⁸

¹⁴ Austrian EQF Referencing Report, December 2011, s. 49.

¹⁵ Regierungsprogramm 2008-2013, s.212: 'Die Umsetzung des Nationalen Qualifikationsrahmens soll die Transparenz formal und nonformal erworbener Qualifikationen und damit die Durchlässigkeit des gesamten Bildungswesens national und europaweit gemäß den Leitlinien des Europäischen Qualifikationsrahmens fördern.
http://www.bmukk.gv.at/medienpool/17408/regierungsprogramm_08_bildun.pdf, 2008

¹⁶ Konsultationspapier - Nationaler Qualifikationsrahmen für Österreich, 2008. http://www.bmukk.gv.at/medienpool/15830/nqr_konpap_08.pdf

¹⁷ Konsolidierung der Stellungnahme zum Konsultationspapier, 2008, www.bmukk.gv.at/europa/nqr/nqr_sn.xml.

¹⁸ Austrian EQF Referencing Report, December 2011, s. 60.

Korytarz 1: kwalifikacje uzyskiwane w toku edukacji formalnej (w większości przyznawane przez państwo),

Korytarz 2: kwalifikacje uzyskiwane w toku edukacji pozaformalnej (np. zdobywanych w instytucjach oferujących szkolenie osób dorosłych),

Korytarz 3: efekty uczenia się uzyskiwane w wyniku uczenia się nieformalnego.

W 2010 r. utworzony został Krajowy Punkt Koordynacyjny, umiejscowiony w Krajowej Agencji ds. Programu Uczenia się przez całe życie będącej jednostką Austriackiej Agencji Współpracy Międzynarodowej w zakresie Edukacji i Nauki, OeAD-GmbH¹⁹. Jednym z głównych zadań Krajowego Punktu Koordynacyjnego jest zapewnienie wsparcia w procesie implementacji oraz rozwoju krajowej ramy kwalifikacji, utworzenie rejestru krajowej ramy kwalifikacji, stworzenie internetowego portalu informacyjnego o ramie kwalifikacji, doradztwo oraz tworzenie sieci podmiotów zainteresowanych funkcjonowaniem krajowej ramy kwalifikacji²⁰. W tym samym roku opracowany został manul opisujący kryteria i procedury przypisywania kwalifikacji do ramy.²¹ Zgodnie z propozycjami właściwych ministerstw, austriacka rama ma charakter przewodnika a nie regulatora kwalifikacji²².

W dalszej części przedstawione są propozycje rozwiązań prawno instytucjonalnych dla austriackiej ramy kwalifikacji, opracowane w Instytucie Austriackiego i Europejskiego Prawa Publicznego, Uniwersytetu Wiedeńskiego .

¹⁹ http://www.oead.at/projekte_kooperationen/qualitaet_transparenz/nqr_koordinierungsstelle/DE/?type=

²⁰ Krajowy Punkt Koordynacyjny nie jest podmiotem odpowiedzialnym za przypisywanie kwalifikacji do odpowiednich poziomów krajowej ramy kwalifikacji.

²¹ Austrian EQF Referencing Report, December 2011, s. 61.

²² Luomi-Messerer K., EQF-Ref Wp3: EQF Referencing Process – Exchange of Experience Austria, NQF/SQF development status update, 2009.

Austriacka rama kwalifikacji zawiera 8 poziomów:

- kwalifikacje odpowiadające poziomom 1-5 będą przyporządkowane w postępowaniu klasyfikacyjnym (przypisanie kwalifikacji właściwego poziomu w krajowej ramie kwalifikacji) zgodnie z kryteriami KRK;
- na poziomach od 6 do 8 KRK dojść ma do podziału. Kwalifikacje systemu bolońskiego (licencjat, magister, doktor) będą automatycznie przyporządkowywane poziomom od 6 do 8 na podstawie istniejących już deskryptorów dublińskich. Kwalifikacje zdobyte poza instytucjami szkolnictwa wyższego będą przypisywane do poziomów od 6 do 8 w postępowaniu klasyfikacyjnym zgodnie z kryteriami KRK.

3. Proponowane etapy postępowania klasyfikacyjnego wg. Holoubka i Köchle²³

1. Właściwe federalne ministerstwo wypracowuje propozycję przypisania kwalifikacji do krajowej ramy kwalifikacji. Przy zastosowaniu odpowiednio skonstruowanego formularza ministerstwo jako instytucja odpowiedzialna za nadawanie kwalifikacji przekazuje „wniosek o klasyfikację“ (tj. wniosek o przypisanie kwalifikacji do konkretnego poziomu w krajowej ramie kwalifikacji) do Krajowego Punktu Koordynacyjnego (KPK).

2. KPK rozpatruje złożony przez federalne ministerstwo wniosek i sporządza na jego podstawie „rekomendację klasyfikacji”. Rozpatrywanie przez KPK wniosku dzieli się na kilka etapów:

2.1. Początkowo wniosek badany jest przez KPK pod względem kompletności, a w przypadku brakujących danych lub dokumentów zwracany jest w celu uzupełnienia federalnemu ministerstwu lub instytucji odpowiedzialnej za nadawanie kwalifikacji.

2.2. Jeżeli wniosek jest kompletny, KPK przeprowadzi „badanie zasadności”, tj. bada, czy propozycja ministerstwa odpowiada warunkom określonym dla danego poziomu w ramie kwalifikacji, podanym w podręczniku KRK (badanie „Tak/Nie“).

Równoległe KPK może nawiązać nieformalny dialog z Komitetem Sterującym lub Radą Pomocniczą w celu ustalenia czy istnieją zasadnicze argumenty przemawiające za odrzuceniem wniosku. Na tym etapie KPK nie jest jednak zobowiązana do zasięgnięcia opinii Rady. Ewentualne opinie Komitetu Sterującego lub Rady Pomocniczej nie pociągają za sobą

²³ *Rozważania na temat ustawowego unormowania procesu klasyfikowania w krajowej ramie kwalifikacji.* Prof. dr Michael Holoubek, mgr Cornelia Köchle, Instytut Austriackiego i Europejskiego Prawa Publicznego, Uniwersytet Wiedeński, 25 listopada 2011 r.

na tym etapie żadnych skutków. Po zakończeniu „badania zasadności“ KPK informuje ministerstwo o jego wyniku.

O ile KPK uzna wniosek złożony przez ministerstwo za zasadny, postępowanie może toczyć się dalej. Kiedy KPK uzna wniosek o klasyfikację za niezasadny, ministerstwo po otrzymaniu informacji o negatywnym wyniku „badania zasadności” może zdecydować, czy podtrzyma swój „wniosek o klasyfikację”, czy też dokona jego zmiany.

Ten krok pośredni – poinformowanie ministerstwa o wyniku „badania zasadności” – daje ministerstwu możliwość dokonania zmian we wnioskach bez konieczności przeprowadzania dalszego postępowania i ryzykowania prawdopodobnego (w przypadku, gdy już sam KPK uznał wniosek za niezasadny) oddalenia w następnej kolejności wniosku o wpis do rejestru Krajowych Ram Kwalifikacji.

Ministerstwo ma więc dwie możliwości działania po otrzymaniu informacji o wyniku badania zasadności:

- a) Wycofanie lub zmiana wniosku o wpis → postępowanie rozpoczyna się na nowo
- b) „Bezczynność“ tj. podzymanie „wniosku o wpis“

2.3. Jeżeli po zakończeniu badania zasadności i poinformowaniu ministerstwa „wniosek o klasyfikację” został podtrzymany, KPK zasięga opinii Rady Pomocniczej.

2.4. Po zasięgnięciu niewiążącej opinii Rady Pomocniczej, KPK wydaje swoją „rekomendację klasyfikacji”. Rekomendacja ta w przypadku pozytywnego wyniku badania zasadności z reguły polegać będzie na zarekomendowaniu klasyfikacji proponowanej przez ministerstwo, o ile z opinii Rady Pomocniczej nie będzie wynikała inna ocena wniosku.

3. Opinia Rady Pomocniczej i rekomendacja klasyfikacji KPK przekazywane są Komitetowi Sterującemu.

Komitet Sterujący ma dwie możliwości:

- a) Zatwierdzić „rekomendację klasyfikacji“ KPK w formie postanowienia lub nie podjąć żadnych działań;
- b) Wnieść „sprzeciw“ przeciwko rekomendacji klasyfikacji.

4.

a) Jeżeli Komitet Sterujący nie wniesie sprzeciwu (ponieważ zgadza się z wnioskowaną klasyfikacją albo też ze względu na nieosiągnięcie kwalifikowanej większości do wniesienia sprzeciwu), proponowana kwalifikacja podlega rejestracji, o ile wniosek został uznany przez KPK za kompletny i zasadny.

b) Jeżeli Komitet Sterujący wniesie sprzeciw, nie można zarejestrować kwalifikacji rekomendowanej przez KPK. Komitet Sterujący posiada w tym zakresie „absolutne” prawo veto.

4. Komentarz

Jak podkreślają Holoubek i Köchle²⁴, bardzo ważna w procesie wdrażania ramy kwalifikacji jest odpowiedź na pytanie- czy z postępowaniem klasyfikacyjnym (postępowaniem związanym z wpisem kwalifikacji do rejestru) będą wiązać się skutki prawne. W przypadku pozytywnej odpowiedzi autorzy zalecają uchwalenie ustawy federalnej. Natomiast jeżeli z postępowaniem tym nie będą wiązać się żadne bezpośrednie skutki prawne wówczas klasyfikacja i prowadzenie rejestru będą mogły odbywać się w ramach

²⁴ Por. Prof. dr Michael Holoubek, Dr. Cornelia Köchle, *Rozważania na temat ustawowego unormowania procesu klasyfikowania w krajowej ramie kwalifikacji*, Instytut Austriackiego i Europejskiego Prawa Publicznego, Uniwersytetu Wiedeńskiego, 25 listopada 2011 r.

działań niewładczych administracji (nie będzie konieczne uchwalenie nowego prawa). Postępowanie klasyfikacyjne mogłoby przebiegać także wyłącznie „wewnątrzadministracyjnie”, na podstawie odpowiednich wytycznych wydawanych w zakresie obszarów kompetencji poszczególnych ministerstw federalnych. W celu ujednoczenia działań ministerstw, w takim przypadku potrzebne byłoby wydanie aktu rangi zarządzenia rządu federalnego.

Kolejnym pytaniem jest, czy oraz jakie środki prawne powinny przysługiwać w ramach ochrony przed niekorzystnym przypisaniem kwalifikacji do poziomu krajowej ramy kwalifikacji lub niedokonaniem wnioskowanego wpisu do rejestru KRK. Jeśli dokonanie wpisu do rejestru miałoby charakter działania władczego administracji, musiałoby zostać przewidziane rozstrzygnięcie w formie decyzji (np. o przypisaniu kwalifikacji do poziomu czy dokonaniu wpisu do rejestru)- wówczas zastosowanie miałyby przepisy federalnej ustawy o postępowaniu administracyjnym. Podmiotom zainteresowanym (mogłoby to być zarówno posiadacze kwalifikacji, jak i podmioty odpowiedzialne za ich nadawanie), w zależności od kształtu regulacji przysługiwałyby w takiej sytuacji publicznoprawne środki ochrony (odwołanie, skarga do sądów administracyjnych)²⁵. Jeżeli natomiast wpis do rejestru zostałby uregulowany jako niewładcze działania administracyjne, ustawa o postępowaniu administracyjnym nie miałaby zastosowania.

Ponadto, z uwagi na związanie instytucji państwowych zasadą równości zawartą w art. 7 konstytucji federlanej mogą powstać roszczenia prawne podmiotów prywatnych. Jeżeli w ustawie o KRK uregulowane zostałyby warunki, na których państwo zobowiązuje się do określonych świadczeń (np. do przeprowadzenia określonego postępowania klasyfikacyjnego albo do wpisania określonej kwalifikacji do rejestru KRK), wówczas powstałoby konstytucyjnie uzasadnione roszczenie, aby te same kryteria klasyfikacji stosowane były do wszystkich podmiotów, zarówno prywatnych jak i publicznych. Jeżeli w konkretnym przypadku wpis kwalifikacji nie zostałby dokonany pomimo spełnienia warunków wskazanych w ustawie, podczas gdy w równorzędnych przypadkach dokonywano wpisu,

²⁵ Por. Prof. dr Michael Holoubek, Dr Cornelia Köchle *Krajowe ramy kwalifikacji w Austrii – konstytucyjne uwarunkowania ramowe i podstawy prawne unormowania procesu klasyfikowania i jego organizacja*. Instytut Austriackiego i Europejskiego Prawa Publicznego, Uniwersytetu Wiedeńskiego, styczeń 2011 r.

wówczas podmiot zainteresowany mógłby dochodzić przed sądami powszechnymi swojego prawa do równego traktowania.

Biorąc pod uwagę, że celem procesu wdrażenia ramy kwalifikacji w Austrii jest zwiększenie przejrzystości na rynku kwalifikacji, uchwalenie ustawy o KRK wprowadzającej jednolite zasady postępowania jest wg. Holoubka i Köchle zasadne. Ustawa o KRK powinna bez względu na efekt dyskusji politycznych dot. skutków prawnych funkcjonowania ramy kwalifikacji, regulować, jakie instytucje i według jakich kryteriów przeprowadzają postępowanie klasyfikacyjne oraz pod jakimi warunkami następuje wpis do rejestru KRK.

Holoubek i Köchle proponują następujące rozwiązania szczegółowe:

- w fazie pilotażu przebiegu proponowanego procesu klasyfikowania (założenia: Krajowy Punkt Koordynacyjny jako „sekretariat“ przedstawiał Komitetowi Sterującemu KRK propozycję klasyfikacji wypracowaną przez instytucję odpowiedzialną za nadawanie kwalifikacji, a zarejestrowanie kwalifikacji uzależnione byłoby od jednogłośnej rekomendacji KS KRK) okazało się, że osiągnięcie konsensusu w KS KRK jest trudnym zadaniem i może czynić sam proces klasyfikacji niemożliwym. Holoubek i Köchle proponują w związku z tym ograniczenie roli KS KRK w procesie przypisywania kwalifikacji do odpowiedniego poziomu ramy, do roli współdecydowania;
- ocena propozycji klasyfikacji wypracowana przez instytucje odpowiedzialne za nadawanie kwalifikacji (w korytarzu 1: przez właściwe ministerstwa) wchodzić powinna w zakres kompetencji KPK, wspieranego przez Radę Pomocniczą ekspertów. Opinie Rady Pomocniczej nie powinny być wiążące dla KPK;
- centralna funkcja w postępowaniu klasyfikacyjnym powinna być powierzona Krajowemu Punktowi Koordynacyjnemu. Autorzy proponują dla KPK formę prawną „autonomicznego organu do spraw specjalistycznej kontroli” (w rozumieniu art. 20 ust. 2 pkt. 1 Konstytucji Federalnej), działającego przy właściwym ministrze federalnym. W praktyce oznacza to podleganie przez KPK nadzorowi budżetowemu i służbowemu bez nakładania dodatkowych wytycznych czy zaleceń przez federację, co gwarantowałoby instytucji niezależność działania. Poprzez możliwie transparentne ukształtowanie postępowania klasyfikacyjnego i możliwie niezależną pozycję KPK można wzmocnić poczucie, że KPK jako centralna instytucja w postępowaniu klasyfikacyjnym nie podejmuje samowolnych lub politycznie motywowanych

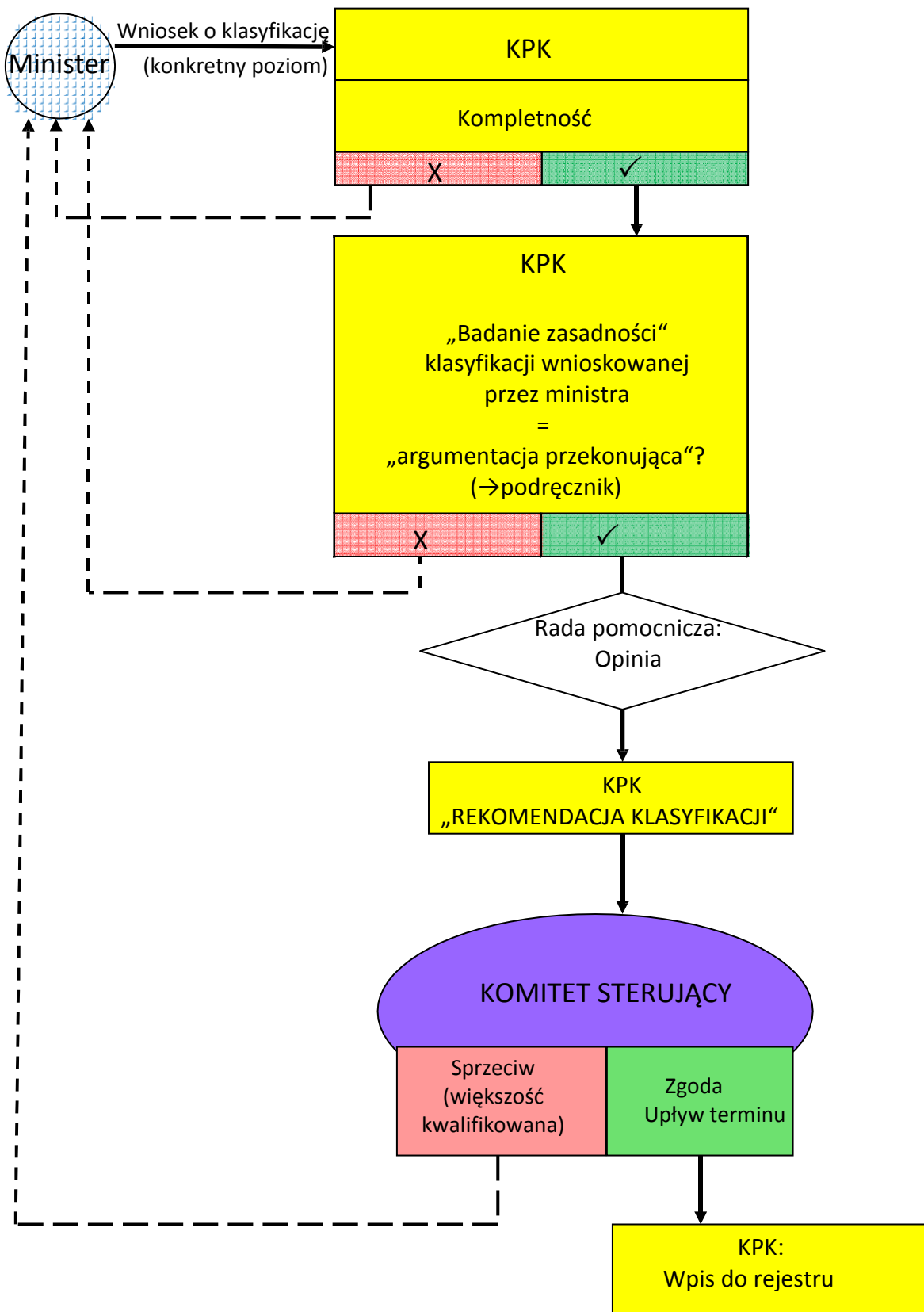
decyzji;

- skład KS KRK i zasady jego procedowania powinny być określone ustawowo, natomiast szczegółowe aspekty postępowania mogą być regulowane w wewnętrznym regulaminie; - cały model postępowania klasyfikacyjnego, kryteria oceny i zasady powinny być przedstawione w specjalnym przewodniku, „podręczniku KRK”.

Jak podkreślają Holoubek i Köchle, ustawa o KRK nie stanowiłaby novum w austriackim systemie prawnym. Istnieje szereg regulacji prawnych przewidujących nadawanie tytułów lub odznaczeń dla upublicznienia faktu, że coś lub ktoś posiada pewne właściwości. Jako przykład podają § 68 austriackiej ordynacji działalności gospodarczej (GewO), który przewiduje, że minister federalny do spraw gospodarki może (ale nie musi) przyznać przedsiębiorcy odznaczenie „godła federalnego”, jeżeli zostaną spełnione warunki przewidziane w § 68 Abs 2 GewO (wpis do rejestru handlowego, zasługi dla austriackiej gospodarki poprzez wyjątkowe osiągnięcia, wiodąca pozycja i powszechna renoma w danej gałęzi gospodarki). W czerwcu 2012 r. Austria przesłała do Komisji Europejskiej raport referencyjny opisujący stan rzeczy na czas wdrażania ram (raport ten nie powinien być traktowany jako ostateczny)²⁶. Jak wskazują ministerstwa zaangażowane w prace nad austriacką ramą kwalifikacji, proces wdrażania KRK nadal trwa, a prezentacja raportu referencyjnego jest tylko zakończeniem pewnego etapu.

²⁶ Portal Austriackiej Agencji Współpracy Międzynarodowej w zakresie Edukacji i Nauki: <http://www.oead.at/index.php?id=4219&L=1>

Załącznik nr 1 – Graficzny schemat postępowania klasyfikacyjnego wg. Holubka i Köchle

Źródła

Opracowanie na podstawie:

1. *Krajowe ramy kwalifikacji w Austrii – konstytucyjne uwarunkowania ramowe i podstawy prawne unormowania procesu klasyfikowania i jego organizacja*. Prof. dr Michael Holoubek, mgr Cornelia Köchle, Instytut Austriackiego i Europejskiego Prawa Publicznego, Uniwersytet Wiedeński, styczeń 2011 r.
2. *Rozważania na temat ustawowego unormowania procesu klasyfikowania w krajowej ramie kwalifikacji*. Prof. dr Michael Holoubek, mgr Cornelia Köchle, Instytut Austriackiego i Europejskiego Prawa Publicznego, Uniwersytet Wiedeński, 25 listopada 2011 r.
3. *Austrian EQF Referencing Report*, December 2011.
4. *Bundes-Verfassungsgesetz, B-VG BGBl. I no. 31/2005 of 09.06.2005 – Art. 14 (5a)*
5. CEDEFOP (2013) European Inventory on NQF 2012. Austria.
6. Federal Ministry of Economy, Youth and Family, Apprenticeship. Dual Vocational Education and Training in Austria. Modern Training with a Future.
http://www.en.bmwfj.gv.at/Vocationaltraining/Apprenticeshipsandvocationaltraining/Documents/Die_Lehre_HP_engl.pdf
7. *Konsultationspapier - Nationaler Qualifikationsrahmen für Österreich*, 2008.
http://www.bmukk.gv.at/medienpool/15830/nqr_konpap_08.pdf
8. Konsolidierung der Stellungnahme zum Konsultationspapier, 2008,
www.bmukk.gv.at/europa/nqr/nqr_sn.xml.
9. Luomi-Messerer K., EQF-Ref Wp3: EQF Referencing Process – Exchange of Experience Austria, NQF/SQF development status update, 2009.
10. NQR-Positionspapier: Aufbau eines Nationalen Qualifikationsrahmens in Österreich, 2009.
11. Lachmayr N., Löffler R., Final report on impact analysis for Austria, 2012.
12. Nindl S., EQF-adapted educational elements in a predictable framework of change (EQF Predict), 2009. http://www.project-predict.eu/fileadmin/Dateien/Downloads/del12_synopsis.pdf
13. Öhlböck J., The Austrian Legal System and Laws [w:] GlobalLex, online law journal of the New York (NYU) School of Law, <http://www.nyulawglobal.org/globalex/Austria.htm>.

14. Portal Eurydice:

<https://webgate.ec.europa.eu/fpfis/mwikis/eurydice/index.php/Austria:Overview>

15. Regierungsprogramm 2008-2013, Die Umsetzung des Nationalen

Qualifikationsrahmens soll die Transparenz formal und nonformal erworbener Qualifikationen und damit die Durchlässigkeit des gesamten Bildungswesens national und europaweit gemäß den Leitlinien des Europäischen Qualifikationsrahmens fördern.

http://www.bmukk.gv.at/medienpool/17408/regierungsprogramm_08_bildun.pdf, 2008

16. Tūtlys V., EQF implementation: impact of national qualifications systems' processes.

Impact of design of qualifications to the comparability of sectoral qualifications between countries synthesis report, Centre for Vocational Education and Research at Vytautas Magnus University, Lithuania.

17. Wirtschaftskammer Österreich, Starke bildung. Starker standort. Bildung in Österreich.

Positionen und Forderungen Abteilung für Bildungspolitik, 2010.

Nota o autorze

Marta Ponikowska

Prawnik. Absolwentka prawa i nauk politycznych Uniwersytetu Warszawskiego, stypendystka programu Erasmus na Universiteit Maastricht. Doświadczenie zawodowe zdobywała w sektorze publicznym, prywatnym oraz organizacjach pozarządowych m.in. w Parlamencie Europejskim, Ministerstwie Sprawiedliwości oraz polsko- belgijskiej kancelarii prawnej. Jej zainteresowania naukowe skupiają się wokół prawa międzynarodowego oraz prawa oświatowego.